

POPIÓŁ I DIAMENT

scena zabicia Szczuki przez Maćka Chełmickiego

Ujęcie	Zawartość kadru	Plany	Ruch kamery	Dialogi, dźwięk, muzyka
1	Twarz Szczuki, na której maluje się zakłopotanie i niepokój. Bohater odwraca się, idzie kilka kroków dalej. W tle, pod schodami, siedzi, o wiele spokojniejszy i pewniejszy siebie (noga założona na nogę, oparty całym ciałem o krzesło) Maciek Chełmicki. Nie widzimy jego twarzy, jest zasłonięta przez stopnie schodów. Bohater może kojarzyć się z katem, który w kulturze europejskiej przeważnie przedstawiany jest z zasłoniętą twarzą.	Ze zbliżenia do planu amerykańskiego.	Powolny, ledwie zauważalny ruch pionowy w dół. Kamera statyczna.	Słyszemy warszawskie piosenki i dźwięki akordeonu, w sali obok odbywa się bal. Bohaterowie jednak są poza tym wszystkim – dźwięk jest wyraźnie przytłumiony.
2	Maciek, wychyla się zza schodów. Na szczególną uwagę zwraca powtarzający się ornament labiryntowy na stopniach schodów (bardzo wyraźnie ukazywany na zbliżeniach w poprzednich scenach filmu, co podkreśla jego duże znaczenie). Bohaterowie są zamknięci w matni, stąd labiryntowy schemat – nie mają wyjścia, nie mogą uciec od swojego przeznaczenia. Jeden musi zabić, drugi musi zginąć. Twarz Macka jest wyraźnie oświetlona. Bohater wychyla się zza schodów i trafia na starszego człowieka, który wręcza mu kieliszek wina i zamienia z	Plan średni.	Ruch równoległy w lewo. Kamera statyczna.	Warszawskie piosenki grane w tle, dźwięki akordeonu. Starszy człowiek – „No i doczekaliśmy się! Pod naszą Warszawę!” Maciek – „Piękna jest noc, trzeba się przejść przed wyjazdem.” Starszy Człowiek – „Co? Pan już wyjeżdża?” Maciek – „Niestety, żonę mam zazdrosną.”

POPIÓŁ I DIAMENT

scena zabicia Szczuki przez Maćka Chelmskiego

	nim kilka słów. Sekretarz KW PPR właśnie opuszcza kamienicę – widzimy go w tle po lewej stronie. Maciek po opróżnieniu kieliszka podąża za nim.			
3	Główny bohater pojawia się przed budynkiem. Jego gwałtowne, nerwowe ruchy odzwierciedlają zdenerwowanie i stres związany z zadaniem, jakie musi wykonać. Po chwili decyduje się pójść w kierunku Szczuki.	Plan pełny.	Kamera statyczna.	Warszawskie piosenki grane w tle, dźwięki akordeonu.
4	Obserwujemy idącego Szczukę. Bohater porusza się w lewą stronę. Taki ruch w filmie przeważnie jest zobrazowaniem powrotu, rezygnacji, porażki, w przeciwieństwie do ruchu postaci w prawo.	Plan średni.	Ruch równoległy w lewo.	Brak muzyki, odgłosy kroków.
5	Widzimy idącego Maćka. Ujęcie to jest bardzo podobne do poprzedniego. Może nawet nieco razić to nagłe przejście montażowe – tak jakby jeden bohater nagle przemienił się w drugiego. Szczukę jednak widzimy za Maćkiem. Akowiec wyprzedził Sekretarza PPR aby strzelić do niego w honorowy sposób – nie w plecy ale patrząc swojej ofierze prosto w oczy. Maciek wyjmując pistolet zza	Z planu średniego do amerykańskiego.	Ruch równoległy w lewo, zatrzymanie kamery.	Brak muzyki, odgłosy kroków, wystrzał pistoletu.

POPIÓŁ I DIAMENT

scena zabicia Szczuki przez Maćka Chelmickiego

	Szczuki. Praktycznie od razu oddaje strzał.			
6	Maciek strzela z grymasem obrzydzenia na twarzy, Szczuka zwija się z bólu .	Plan amerykański.	Kamera statyczna.	Jęki Szczuki, wystrzały pistoletu.
7	Szczuka ranny z grymasem bólu na twarzy.	Plan średni.	Kamera statyczna.	Jęki Szczuki.
8	Twarz Maćka na tle czarnego, nocnego nieba. Światło pada tylko na Maćka, bohater znajduje się w całkowitej ciemności, jest sam, czas się dla niego zatrzymuje.	Zbliżenie, portret.	Kamera statyczna.	Jęki Szczuki, wystrzały pistoletu.
9	Szczuka zwijający się z bólu.	Zbliżenie.	Kamera statyczna.	Jęki Szczuki.
10	Twarz Maćka, bohater oddaje kolejne strzały.	Od zbliżenia na twarz do planu średniego.	Odjazd kamery.	Jęki Szczuki, wystrzały pistoletu.
11	Ledwo żywy Szczuka przybliża się do kamery. Ujęcia od 6 do 11 są bardzo krótkie, trwają ułamki sekund. Moment zastrzelenia Szczuki zostaje ukazany przy użyciu bardzo dynamicznego montażu. Scena tym sposobem nabiera dynamiki.	Zbliżenie.	Kamera statyczna.	Jęki Szczuki.
12	Szczuka zbliża się do Maćka, światło pada na podziurawione od kul plecy. Sekretarz PPR opadając przytula się i obejmuje Akowca. Maciek podtrzymuje Szczukę, aby ten nie upadł. Obaj na tle czarnego, nocnego nieba.	Półzbliżenie	Kamera statyczna.	Jęki Szczuki.
13	Maciek przytula opadające ciało Szczuki, w tle niebo zostaje rozświetlone sztucznymi ogniami. Akowiec przygląda się temu ze zdziwieniem, opuszcza	Plan amerykański. Wydarzenia filmowane z żabiej perspektywy, daje to wrażenie	Kamera statyczna.	Odgłosy sztucznych ogni. Wystrzały pistoletu zmieniają się w wystrzały fajerwerków.

Filmoteka Szkolna

POPIÓŁ I DIAMENT

scena zabicia Szczuki przez Maćka Chelmieckiego

	delikatnie ciało na chodnik. Maciek jest wyraźnie oświetlony, wygląda jak bohater – w końcu wypełnił swoje zadanie. On sam jednak z obrzydzeniem rzuca pistolet i ucieka.	powagi i wielkości Maćka i jego ofiary.		
--	---	---	--	--